ادامه از صفحه اول

ویزیت پزشکان و کیفیت درمان

... اما ربطی به کیفیت سلامت و درمان ندارند. آنچه به‌صورت مستقیم به سطح سلامت مربوط می‌شود، دقت در وقایعی است که در دقایق ویزیت رخ می‌دهند؛ برای این کار چاره‌ای نیست جز آنکه جامعه تقدس فرازمینی ویزیت و نسخه را وانهد و از جملات احساسی و عامه‌پسند از هر دوسو اجتناب شود، اجزا و خصوصیات مختلف این کار مدرن و زمینی به تفکیک شناسایی شده و نه‌تنها مابازای مادی و ارزش‌های اقتصادی مستتر در آنها تعریف شود، بلکه بر آنها نظارت اعمال و راه‌هایی برای تشویق و تنبیه هم اندیشیده شود. تشویق برای زمانی که «با وجود نتیجه»، خدمتی فراتر از وظیفه ارائه شده و تنبیه برای زمانی که «با وجود نتیجه» آنچه باید انجام شود، انجام نشده است! فقط با این تمهیدات است که جامعه و پزشکان می‌توانند «کا» و کیفیت را پابه‌پای یکدیگر بهبود بخشند. ویزیت، آجر ساختمانی است که سلامت نام دارد. برای چنین فعالیت عمیقا انسانی‌ای نمی‌توان مانند تخم‌مرغ نرخ گذاشت یا درباره نرخ آن چانه‌زنی کرد.

فرصت تاریخی برای ماندگاری

انگار که دیگران آمدی نداشتند که شدی در پی آن رخ دهد: «نه خانی آمد نه خانی رفت». تاریخ کسی را فراتر از احترامی فردی، برای امرار معاش و تأمین نیازهای روزانه زندگی یا به دلیل زندگی محافظه‌کارانه و تسلیم تکرارها شدن نمی‌ستاید. پس راز ماندگاری در تاریخ چیست؟ کافی است روی فهرست بزرگان ماندگار در تاریخ ایران‌زمین چشمی بگردانیم: از فردوسی تا سهراب سپهری، از امیرکبیر تا پروفسور حسابی. وجه مشترک و بارز این بزرگان، خلاقیت و نوآوری است. ایشان برخلاف بیشتر هم‌عصران خود، پا را از مسیر تکرار و روزمرگی فراتر گذاشتند و اثری ماندگار آفریدند. انکار نمی‌کنیم که آنها هم دغدغه‌های معیشت خود را داشته‌اند. اما این دغدغه‌ها نتوانستند روح بزرگ انسانی ایشان را به بند بکشند و اسیر خود کنند. بازنده، دغدغه‌های روزمره بودند نه ایشان. البته این رابطه آفرینش و ماندگاری، ویژه گذشتگان نیست و همچنان جاری است. مگر نه اینکه در سال گذشته، جهانی به حرمت عباس کیارستمی کلاه از سر برداشت و در برترین محافل سینمایی جهان، بزرگی و ماندگاری وی را ستود. راز این ماندگاری همان آفریده‌های نوآورانه‌ای است که امضای وی در تاریخ هستند و خواهند ماند. بیایید به رسم نوروز پایبند بمانیم و نیمه پر و امیدبخش این لیوان را هم بنگریم. اول آنکه بخت با ماست و استعداد خلق و آفرینش، به عده‌ای خاص محدود نشده. آفریدگار دانا و مهربان این استعداد را به تک‌تک انسان‌ها ارزانی داشته تا وجه تمایز ایشان با دیگر آفریده‌هایش باشند. همه ما می‌توانیم آفریننده باشیم؛ اگر بخواهیم. دوم اینکه آفرینش به عرصه و کارزار خاصی محدود نیست: از فرهنگ و هنر گرفته تا تجارت و کسب‌وکار. فقط کیمیای آفرینندگی ماست که می‌تواند سوژه‌ای را به عامل ماندگاری‌مان در تاریخ بدل کند. سوم آنکه هرچند دفتری یک‌ساله از عمرمان بسته شد، اما برگی نو پیش‌روی‌مان گشوده‌اند. حال فرصت دیگری برای آفرینش به ما داده شده و باید قدر آن را بدانیم. پس این ما و این فرصت تاریخی آفرینش و ماندگاری.

شورای کارآمد برای انتخاب شهردار اصلح

بر اساس اصل صدم قانون اساسی، «پیشبرد سریع برنامه‌های اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، بهداشتی، فرهنگی، آموزشی و سایر امور رفاهی» در گرو مشارکت مردم «با توجه به مقتضیات محلی اداره امور هر روستا، بخش، شهر، شهرستان یا استان» است و این مهم به باید تحت نظارت شوراهای ده، بخش، شهر یا استان انجام شود. شورایی که از مردم همان محل انتخاب می‌شوند و با توجه به شناختی که از منطقه و نیازهای ساکنانش دارند، به‌خوبی می‌توانند اولویت‌ها را شناسایی و به مرحله اجرا بگذارند و بر حسن اجرای امور نظارت مداوم و مستمر داشته باشند. بی‌شک شوراها تبلور یک جامعه مردم‌سالار است. از طریق شوراهاست که می‌توان سلسله‌مراتب حکومت از مردم و برای مردم را تعریف و اجرائی کرد؛ شوراهایی که با رأی مستقیم مردم انتخاب می‌شوند و در دورافتاده‌ترین روستاها هم در روند تصمیم‌گیری و اجرا، نقش ایفا می‌کنند. این شوراها هستند که برای امور شهری اعم از مسائل اقتصادی، فرهنگی و زیست‌محیطی تصمیم می‌گیرند و شهرداری‌ها را مسئول اجرای آن می‌کنند؛ شهردارهایی که با رأی همین اعضای شوراها تعیین و منصوب می‌شوند. شهردارهایی که به‌جای بازی‌های سیاسی در جناح‌های مختلف، نیازهای شهری و عمرانی را به خوبی می‌دانند و مجری سیاست‌گذاری‌های شوراهای شهر و استان هستند. بر اساس قانون شوراها، اعضای این نهاد می‌توانند بر عملکرد شهرداری‌ها نظارت مستقیم داشته باشند و آنها را مورد سؤال قرار دهند و در صورت ارائه‌نکردن کارنامه مثبت، شهردارها را عزل و افراد شایسته‌تر را جایگزین کنند. اختیاراتی که متأسفانه در سال‌های گذشته مکتوم یا مسکوت مانده است. شایسته است با تبیین جایگاه و نقش نظارتی شوراها بر عملکرد مدیران شهری، مردم را به مشارکت گسترده‌تر برای انتخاب افراد اصلح، کارآمد و متخصص برای ورود به شوراهای شهر تشویق کرد.

رئیس کل سابق بانک مرکزی، فرافکنی در آستانه انتخابات را کلید زد

گره کور بهمنی بر «مسکن»

عکس: عباس کوثری، شرق

شرق: پیش از آنکه پایش به مجلس باز شود، رئیس کل بانک مرکزی بود. او که اکنون عضو کمیسیون اقتصادی مجلس است، گفته: «دولت در بخش مسکن و وضعیت فعلی آن مقصر است». بهمنی بدون آنکه به علت اشاره کند، این‌گونه ادامه می‌دهد: «هر چند بانک‌ها در وضعیت فعلی مسکن دخیل هستند، اما دولت نمی‌تواند تمام مسئولیت‌ها را متوجه شبکه بانکی کند».اینجاست که به نظر می‌رسد پایش گیر است و به خاطر عقبه فعالیت بانکی او، بعید نیست اگر مردم هم فراموش کنند، کارشناسان به یاد آورند که در دوران تصدی‌گری او در بانک مرکزی، چه بر سر این بانک آورد و وام‌های کلان برای مسکن مهر و ساخت‌وسازهای لوکس را چه کسی به دستور رئیس خود در اختیار پیمانکاران قرار داد. حال آنکه بانک مرکزی باید به عنوان ناظر، در زمانی‌که بانک‌ها عطش سرمایه‌گذاری در بخش خاصی را دارند، ترمزی باشد برای این عطش تا سرانجامش زیاده‌روی در این بخش نباشد. حال آنکه بانک مرکزی در دوران او و دیگر رؤسای بانک مرکزی دولت احمدی‌نژاد، بر قاعده و اصول حرکت نکرد و با اعطای وام‌های کلان بانک‌ها در بخش مسکن و سرمایه‌گذاری مستقیم بانکی‌ها به عنوان بنگاه‌دار در این بخش، آشفتگی در این بخش را دامن زد و سرانجامش همان تورمی شد که بهمنی حاضر نبود در رسانه‌ها به آن مستقیم اشاره کند و در ارائه گزارش به دولت پس از خود، به آن نگاهی داشت.هم او بود که در گزارشی که در پایان فعالیتش به وزیر دولت وقت مسکن داد، اشاره کرده بود مسکن مهر تورم ۴۰درصدی را برای اقتصاد به همراه آورده است. عباس آخوندی، وزیر مسکن، راه و شهرسازی در اوان روی‌کارآمدن به نقل از او گفته بود: «براساس گزارش محمود بهمنی، رئیس کل بانک مرکزی، بیش از ۴۰ درصد افزایش پایه پولی کشور، ناشی از طرح مسکن مهر است؛ یعنی حدود ۴۰ درصد تورم بیش از ۴۰درصدی فعلی ناشی از این حوزه است». بااین‌حال محمود بهمنی دیروز با اشاره به عملکرد ضدتولید بانک‌ها که به بروز مشکلاتی در بخش مسکن نیز منجر شده است، گفت: «متأسفانه برخی قوانین، منجر شده بانک‌ها به بنگاه‌داری و دخالت مخرب در بخش مسکن بپردازند».به گزارش خانه ملت، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی، با بیان اینکه بیشترین علت حضور بانک‌ها در بخش مسکن به بدهی‌های دولت به بانک‌ها برمی‌گردد، افزود: «زمانی‌که دولت نتواند بدهی خود به شبکه بانکی را پرداخت کند، مجبور به واگذاری املاک خود می‌شود که این مقدمه‌ای برای ورود بانک‌ها به بنگاه‌داری است».

مسکن باید از سوی بخش خصوصی اداره شود

وی با تأکید بر اینکه بخش مسکن باید از سوی بخش خصوصی اداره شود، تصریح کرد: «تا زمانی‌که سیاست‌های فعلی در این بخش حاکم است، رشد مسکن و خروج از رکود را شاهد نخواهیم بود».به نظر می‌رسد در اینجا هم او فراموش کرده ماجرای مسکن مهر و ۴۰ هزار میلیارد تومان از دارایی‌های بانکی که در اختیار ساخت‌وساز مسکن مهر قرار گرفت و موجب تورم حدود ۴۰درصدی در اقتصاد ایران شد، در دوران ریاست او بر بانک مرکزی انجام گرفت. بهمنی همچنین با اشاره به آمار منتشرشده درباره رشد اقتصادی کشور، گفت: «آمار و ارقام منتشرشده در بحث رشد اقتصادی ۱۶درصدی وابسته به نفت بوده و طبق آمار در بخش مسکن رشدی نداشته و حتی رشد منفی ۱۷درصدی نیز داشته است».این نماینده مردم در مجلس دهم، با تأکید بر اینکه دولت نیز در بخش مسکن و وضعیت فعلی آن مقصر است، افزود: «هر چند بانک‌ها در وضعیت فعلی مسکن دخیل هستند، اما دولت نمی‌تواند تمام مسئولیت‌ها را متوجه شبکه بانکی کند».عضو کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی، با بیان اینکه بانک‌ها بخشی از منابع خود را برای بخش مسکن قرار می‌دهند، گفت: «با توجه به کاهش قدرت خرید مردم تقاضا بر عرضه در بخش مسکن پیشی گرفته که نتیجه آن، وضعیت رکود فعلی است».

سیاست‌گذار اقتصادی دولت قبل، سیگنال غلط داد

علی سرزعیم، اقتصاددان، در گفت‌وگو با «شرق» با بیان اینکه سیاست‌گذار نباید آدرس غلط به سرمایه‌گذاران بدهد، می‌گوید: نکته‌ای که محمود بهمنی، رئیس پیشین بانک مرکزی، به آن دقت نمی‌کند، آن است که اگر سیگنال غلطی به جامعه بدهید، جامعه براساس آن علامت غلط آغاز به سرمایه‌گذاری می‌کند و این رفتار طبیعی اقتصاد خواهد بود.به گفته او، این موضوع می‌تواند زمینه تخصیص اشتباه منابع را در کل اقتصاد به وجود آورد. از سال ۸۴ که احمدی‌نژاد به‌شدت درآمدهای نفتی را در اقتصاد هزینه می‌کرد، قابل تصور بود که قیمت مسکن به‌شدت افزایش یابد. در چنین شرایطی، این علامت به فعالان اقتصادی داده می‌شود که هیچ بخشی به اندازه بخش مسکن جذاب نیست؛ بنابراین به‌صورت طبیعی همه از جمله بانک‌ها پیرو این علامت در حوزه مسکن سرمایه‌گذاری کردند. در نتیجه این اشتباه سیاست‌گذار اقتصادی بود که اجازه داد یک علامت اشتباه اقتصادی به جامعه بدهد.او در موشکافی اینکه از کجا می‌توان دریافت اشتباه رخ داده و سرمایه‌گذاری بیش از نیاز انجام شده است، تصریح می‌کند: اگر تخصیص منابع بهینه باشد، سرمایه‌گذاری به اندازه انجام می‌شود و عرضه و تقاضا برابر می‌شود؛ اما اکنون طبق آخرین سرشماری سال ۹۵ شاهد هستیم که ۲.۵ میلیون خانه خالی در کشور ساخته شده؛ این موضوع نشان‌دهنده خطا در سرمایه‌گذاری است و بر این تأکید می‌کند سیاست‌گذار، هم در سطح کلان و هم در سطح محلی و شهرداری، از ابزارهای خود برای اصلاح این علامت غلط استفاده نکرده است.سرزعیم تأکید می‌کند: سیاست‌گذاران باید علامت عکس می‌دادند، به این معنا که سرمایه‌گذاری در بخش مسکن به سقف خود نزدیک می‌شود و دیگر جذاب نیست و انگیزه‌های سرمایه‌گذاری در این بخش را کم می‌کردند.او می‌افزاید: سیاست بانکی باید این‌گونه می‌شد که به‌طور ویژه اعطای تسهیلات در بخش مسکن محدود شده یا نرخ بهره آن افزایش می‌یافت.

بانک مرکزی احمدی‌نژاد مقصر است

این اقتصاددان با تأکید بر اینکه بانک مرکزی وقت به‌شدت در این زمینه مقصر است، ادامه می‌دهد: بانک مرکزی وقت، نظارت کافی انجام نداده و بانک‌ها حجم زیادی پول در مسکن سرمایه‌گذاری کرده‌اند.به گفته او، در چنین شرایطی باید سرمایه‌گذاری در این بخش محدود شود. رژیم اقتصادی که برای این وضعیت توصیه می‌شود، رکود است. درحال‌حاضر رکود در بخش مسکن را باید طور دیگری تفسیر کرد، به این معنا که این رکود که در قالب کاهش سرمایه‌گذاری در بخش مسکن دیده می‌شود، سازنده است و زمان می‌دهد تا افراد در خانه‌های خالی حضور پیدا کنند یا قیمت‌هایی که به‌صورت هیجانی افزایش یافته‌اند، تعدیل و اصلاح شوند. رکود در بخش مسکن می‌تواند موجب شود سرمایه‌هایی که از بخش صنعت به بخش مسکن رفته بود، به این بخش‌های مولد بازگردد.

دولت قبل بازی را به هم ریخت

او با بیان اینکه بیشترین تسهیلات در بخش مسکن در دولت‌های نهم و دهم اعطا شد که به مسکن مهر هم خلاصه نمی‌شود و به بخش مستغلات و مال‌ها هم کشیده شده، می‌گوید: آقای بهمنی در بخشی از صحبت‌های خود به ورود بخش خصوصی به بخش مسکن اشاره می‌کنند که کاملا درست است، اما باید به او یادآور شد که این دولت قبل بود که با ورود مستقیم به بخش مسکن به‌عنوان کارفرما، تمام قواعد و بازی را به هم ریخت و نه دولت حاضر. دولت نباید کارفرمای بخش خصوصی در بخش مسکن باشد، اما دولت قبل چنین کرد و با برهم‌زدن عرضه و تقاضا، اکنون بدهکار هم شده است.

دولت روحانی به ناحق متهم می‌شود

سرزعیم با اشاره به سیاست‌های دولت حاضر در بخش مسکن می‌گوید: شاید سیاست‌های این دولت در بخش مسکن از دید عام، چندان جذاب نباشد، اما از دید کارشناسی کاملا درست است. باید دولت به مردم توضیح دهد که اگر دولتی به سوداگری در بخش مسکن کمک می‌کند، به نفع مردم نخواهد بود. دولتی که بخش مسکن را اصلاح می‌کند، به نفع مردم عمل می‌کند.او ادامه می‌دهد: دولت یازدهم در بخش مسکن دست به اقدامات زیربنایی و نرم‌افزاری زده که به چشم مردم نمی‌آید، اما به آینده مسکن کمک می‌کند. نهادهای تأمین مالی مسکن بسیار اهمیت دارد. تأمین مالی مسکن از طریق صندوق‌های زمین و ساختمان و امثالهم، نهادهایی هستند که به‌صورت زیربنایی عمل می‌کنند. این اقدامات باید ۱۰ سال پیش انجام می‌شد تا ثمره‌اش را امروز ببینیم. حالا این دولت وارد عمل شده و این اقدامات را انجام می‌دهد و جالب اینکه به‌عنوان متهم از آن یاد می‌کنند.

رکود بخش مسکن از دوره بهمنی آغاز شد

حیدر مستخدمین‌حسینی، کارشناس بانکی، در گفت‌وگو با «شرق» با اشاره به دوره روی‌کاربودن محمود بهمنی به‌عنوان رئیس‌کل بانک مرکزی در دولت احمدی‌نژاد، می‌گوید: آقای بهمنی که اکنون این‌گونه انتقاد می‌کند، در دوران خود هیچ اقدامی را در راستای اصلاح نظام بانکی انجام نداد و به همین دلیل نتوانستند جلوی بنگاه‌داری بانک‌ها را بگیرند که به دولت کنونی خرده می‌گیرند. هرچند دولت کنونی هم با وجود پیگیری مستمر برای اصلاح نظام بانکی، هنوز موفق به اصلاح آن نشده است.مستخدمین‌حسینی با اشاره به اینکه انتقاد بهمنی به دولت برای ورود به بخش مسکن و القای آنکه این دولت در بخش مسکن ضعیف عمل کرده است، می‌گوید: در زمان ریاست آقای بهمنی بر بانک مرکزی، موضوعی را مطرح کردم که در آن گفته بودم سیاست‌های دولت موجب می‌شود اقتصاد ایران در کانال رکود قرار گیرد و اگر تلاشی برای جلوگیری از آن صورت نگیرد، اقتصاد ایران در دام رکودی گرفتار می‌شود که بیرون‌آمدن از آن بسیار گران خواهد بود.مستخدمین‌حسینی ادامه می‌دهد: در آن مقطع (تابستان ۱۳۸۹)، بهمنی پاسخ داد چنین نیست و اقتصاد ایران در رونق قرار دارد؛ اما در نهایت اقتصاد ایران در دالان رکود قرار گرفت و هنوز هم نتوانسته از آن خارج شود. پایه‌های اصلی این رکود، به‌ویژه در بخش مسکن، در اواخر دولت احمدی‌نژاد و در دوره محمود بهمنی گذاشته شد و هر کارشناسی که این موضوع را مطرح می‌کرد، با خشم دولت مواجه می‌شد.

احمدی‌نژاد دولت را بدهکارتر کرد

محمود جامساز، اقتصاددان، در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید: این درست نیست که ناکارآمدی و بنگاه‌داری بانک‌ها را به دولت فعلی نسبت دهیم. نظام بانکی ایران از ابتدا، نظام بانکی ناکارآمدی بوده و حیطه عملکرد این نظام را در سیاست‌های پولی بانک مرکزی می‌بینیم.جامساز با اشاره به اینکه دولت کنونی مسبب ایجاد رکود در بخش مسکن نیست، تصریح می‌کند: همواره مسکن تحت تأثیر تحولات کشور بوده. تحولات اقتصادی ناشی از تصمیمات سیاسی و اقتصادی دولت‌هاست. مسکن جزء کالاهایی است که در بخش کالاهای غیرتجاری و غیرمبادلاتی گنجانده می‌شود. وقتی کالاهای تجاری و مبادله‌ای دچار اشکال می‌شود، مردم به سمت کالاهای غیرمبادله‌ای مانند مسکن رجوع می‌کنند. در دولت گذشته، در ابتدا وام‌های گزافی از طریق بانک‌های بنگاه‌دار به افراد خاص داده شد و این افراد به ساخت‌وساز مسکن و مستغلات هجوم بردند. مجوزهایی که درباره مسکن داده شد، همه مربوط به مناطق شمالی استان‌ها به‌ویژه تهران بود که موجب شد ۴۰۰هزار واحد خالی ایجاد شود.

اقدام علمی دولت در خصوص سهام عدالت، بهانه به دست منتقدان داد

نامه تأمل برانگیز به لاریجانی

شرق: پر هم بی‌راه نیست اگر در این زمان باقی‌مانده تا انتخابات ریاست‌جمهوری، همه‌چیز سیاسی تفسیر شود؛ مثلا اگر یک روز نماینده‌ای از مجلس برود و به رئیس مجلس نامه بنویسد و از رفتار دولت در قبال سهام عدالت انتقاد کند؛ شاید باید در نخستین گام میزان سیاسی‌بودن انتقادش را بررسی کرد. قصه این است که رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس به لاریجانی اطلاع داده که از مصوبه دولت درباره «سهام عدالت» ناراضی است و روش دولت مناسب نیست. هرچند اخبار کاملی درباره «نامه» منتشر نشده است، اما خبرگزاری‌های منتقد و بعضا مخالف دولت در اخبار جداگانه‌ای به جزئیات محدودی از این نامه پرداخته‌اند. تقریبا همه‌شان هم به نقل از محمدرضا پورابراهیمی؛ یعنی همان رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس است. او به مصوبه‌ای انتقاد دارد که دولت پیش از نوروز امسال، تصویب کرده است. هیئت وزیران در جلسه‌ای به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و به استناد ماده ۳۴ قانون اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی، ۲۰ درصد سهام هفت شرکت پالایشگاهی را از سبد سهام عدالت خارج کرد. شرکت‌های پالایش نفت اصفهان، تبریز، لاوان، تهران، شیراز، کرمانشاه و بندرعباس شرکت‌هایی هستند که طبق مصوبه هیئت وزیران، نامشان از فهرست شرکت‌های تخصیص‌داده‌شده به طرح توزیع سهام عدالت خارج شده است. حالا پورابراهیمی، با انتقاد از روش اجرای سهام عدالت از سوی دولت، گفته که باید تصمیم سنجیده‌ای برای سهام عدالت و سهام‌داران آن اتخاذ شود. او با بیان اینکه مجلس به دنبال راهکاری برای تعیین‌تکلیف سهام عدالت است، افزود: باید سود سهام‌داران سهام عدالت مشخص و عادلانه باشد. رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس نسبت به مصوبه اخیر هیئت وزیران درباره خارج‌کردن هفت پتروشیمی و شرکت بورسی سودده از سبد سهام عدالت انتقاد و تأکید کرد: نمایندگان مجلس در نامه‌ای به آقای لاریجانی از وی خواسته‌اند که مصوبه هیئت وزیران پیرامون خارج‌کردن هفت پتروشیمی و شرکت بورسی سودده از سبد سهام عدالت را در هیئت تطبیق مصوبات دولت با قوانین، ملغا کند. در نامه محمدرضا پورابراهیمی، رئیس کمیسیون اقتصادی، به لاریجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی، آمده است: «پیرو مذاکره حضوری با جنابعالی درخصوص اقدام دولت جهت خروج ۲۰ درصدی سهام هفت شرکت پالایشگاهی و جایگزینی شرکت‌های کم‌بازده و زیان‌ده در سبد سهام عدالت کشور، به‌نظر می‌رسد این اقدام مغایر با قوانین و مقررات حوزه سهام عدالت بوده و سلب مالکیت مردم در مجموعه سهام عدالت با مصوبه هیئت وزیران امکان‌پذیر نمی‌باشد».

درست در روزی که خبر نامه پورابراهیمی لینک‌های اقتصادی رسانه‌های مجازی را درمی‌نوردید، معاون اول رئیس‌جمهوری درباره ادعای برخی افراد درمورد انتخاباتی‌بودن برخی عملکردهای دولت گفت که متأسفانه گفته می‌شود بسیاری از اقدامات چندوقت گذشته دولت برای تبلیغات انتخاباتی بوده است، اما نمی‌دانم بر چه مبنا و با استفاده از چه شاخصه‌هایی چنین صحبت‌هایی را مطرح می‌کنند. دولت هیچ طرح نیمه‌کاره‌ای را افتتاح نکرده و در حال رسیدگی به امورات جاری خود است. او به منتقدان دولت گفت: ما همانند برخی افراد که در شب انتخابات بدون برنامه‌ریزی سهام عدالت تقسیم می‌کردند عمل نمی‌کنیم. اگر در جایی طرحی وجود دارد که نیمه‌کاره افتتاح شده است به ما اطلاع دهند تا ما با آنها برخورد کنیم. در مورد سهام عدالت شفاف‌سازی‌هایی انجام دادیم تا مردم بتوانند به‌شکل واقعی سهام‌داران کارخانه‌ها و بورس باشند.

کارشناسان چه می‌گویند؟

واقعیت اما نکته دیگری است؛ آن‌طور که کارشناسان به «شرق» می‌گویند، اقدام دولت برای خارج‌کردن هفت شرکت پربازده از ماجرای سهام عدالت، بیش از هر فرد دیگری به ضرر دولت است. اگر قرار بود دولت به این ماجرا سیاسی نگاه کند، آنگاه باید در آستانه انتخابات این سهام را در سبد سهام عدالت نگاه می‌داشت؛ اما چون دولت به کار ریشه‌ای و علمی اعتقاد دارد، توانسته ذهنش را بر موضوع سیاسی و انتخابات ببندد و کاری ریشه‌ای انجام دهد. به گفته این کارشناسان، دولت به‌دنبال آن است که با شرایط بهتری این شرکت‌های پربازده را واگذار کند تا در نهایت رفتار معقول اقتصادی کرده باشد؛ چراکه کابینه تدبیر و امید، نگاه تأییدی به موضوع سهام عدالت نداشت؛ همان‌طور که درباره هدفمندی یارانه‌ها، اعضای کابینه از منتقدان بودند؛ اما در عمل ناچار به اجرا بودند، اما همه تلاششان اجرای هرچه بهتر بود. قصه آنجاست که از ۱۵۰هزارمیلیارد تومانی که در دولت پیش به اسم خصوصی‌سازی واگذار شد، بخش خصوصی واقعی سهم بسیار ناچیزی بردند و بیشتر حجم آن به شبه‌دولتی‌ها واگذار شد. حالا این دولت از انجام کار غیرعلمی گریزان است و برای همین تصمیمی گرفته که در آستانه انتخابات شاید به‌نفعش نباشد، اما اصولی رفتار کرده است.ماجرا این است که نامه‌ای که به رئیس مجلس فرستاده شده بیشتر رنگ‌وبوی سیاسی دارد؛ چراکه در این نامه هیچ تغییر ساختاری در موضوع سهام عدالت، افزایش بازدهی سهم‌ها، تحول شگرف و... پیگیری نشده است؛ بلکه به نظر می‌رسد قصد تنها انتقاد از دولت است؛ یعنی بیشتر رنگ‌وبوی سیاسی دارد تا آنکه تحول مناسب اقتصادی را ردگیری کند، هرچند به‌ظاهر سود مردم در این ماجرا جست‌وجو شده است.به گزارش «شرق» و به گفته کارشناسان، بحث سهام عدالت از همان بدو شکل‌گیری مورد انتقاد بوده است، چراکه نه ماهیت این سهام روشن بود، نه کمیت و نه کیفیتشان. بازدهی نامشخصی داشتند و ازهمین‌رو از سوی جمعیت بزرگی از کارشناسان به باد انتقاد گرفته می‌شدند؛ اما در دوره آقای احمدی‌نژاد و با نزدیک‌شدن به انتخابات، آن دولت، برای آنکه سروصدای بخشی از انتقادها را کم کند، ناگهان چندین شرکت پربازده را به فهرست سهام عدالت افزود؛ شرکت‌هایی که می‌توانند در روندی واقعی واگذار شوند تا اصل ۴۴ به معنای واقعی تحقق پیدا کند. حالا دولت روحانی به‌دنبال همین موضوع است و انتقاد نماینده‌های مجلس نمی‌تواند محلی از اعراب داشته باشد، بلکه بیشتر رنگ‌وبوی سیاسی دارد.

کاش دولت بهانه به دست مخالفان ندهد

هرچند این روزها به‌سختی می‌توان عامل کنش‌های دولتمردان و سیاست‌مداران را پالایش کرد که پیشینه علمی دارد، بی‌طرفانه است و منافع ملی را دنبال می‌کند یا یک کنش سیاسی است؛ اما درباره نامه نگارش‌شده آنچه روشن است، این است که گویی جنگ قدرت در نامه ریشه‌هایی دارد؛ چراکه اقدام دولت در برخورد با موضوع سهام عدالت اقدامی علمی بوده است.اینها را کامران ندری، استاد اقتصاد دانشگاه، به «شرق» می‌گوید. به بیان او موضوع سهام عدالت تاکنون هیچ چیز عاید مردم نکرده است و این تعجب‌برانگیز است که چرا دولت تاکنون درباره دو موضوع تصمیم جدی و قطعی نگرفته است؛ یکی موضوع هدفمندی یارانه‌ها و دیگری سهام عدالت. موضوع نخست که بار مالی بسیاری به دوش دولت می‌گذارد و موضوع دوم که بار روانی بیشتری برای دولت دارد.به گفته ندری، ازآنجایی‌که تصمیم دولت برای خروج ۲۰درصدی سهام هفت شرکت سودده از سبد سهام عدالت صحیح است، می‌توان نتیجه گرفت که نامه نگارش‌شده به رئیس مجلس بیش از آنکه رنگ و بوی علمی داشته باشد، تشعشعات سیاسی دارد. این اقتصاددان می‌گوید: دولت می‌توانست این کار را یا پس از انتخابات انجام دهد یا با فاصله زمانی بیشتری به انتخابات؛ چراکه اکنون هر اقدامی، چه درست و چه اشتباه از سوی دولت، می‌تواند به بهانه‌ای برای منتقدان تبدیل شود؛ به‌همین‌دلیل اگر دولت فعلا هیچ کنشی نداشته باشد، بهتر است.

خبر

آغاز همکاری ۲ غول بزرگ دریایی خاورمیانه

● **ایدرونیوز:** همکاری مشترک کشتی‌سازی و کشتی‌رانی، نمود کامل تحقق اقتصاد مقاومتی با رویکرد تولید و اشتغال در سال ۹۶ خواهد بود. نحوه همکاری مشترک شرکت کشتی‌سازی ایزوایکو و شرکت کشتی‌رانی در جلسه مشترک میان استاندار هرمزگان، مدیران مجتمع کشتی‌سازی و صنایع فراساحل ایران (ایزوایکو) و شرکت کشتی‌رانی جمهوری ایران بررسی شد. جاسم جادری، استاندار هرمزگان در این جلسه مشترک با اشاره به تحول چهار سال اخیر شرکت ایزوایکو و سوددهی آن گفت: این شرکت سهم عمده‌ای در ساخت شناور و کشتی و همچنین سکوهای استخراج گاز و نفت در کشو را دارد و رونق آن با حمایت کشتی‌رانی در سال ۹۶ بیشتر نیز می‌شود. محمد سعیدی، مدیرعامل کشتی‌رانی جمهوری اسلامی ایران نیز در این جلسه، گفت: کشتی‌رانی در کنار ایزوایکو خواهد بود و سفارش‌های جدید را در سال ۹۶ خواهد داد و شرکت مشترک، شکل عملیاتی به خود خواهد گرفت و تا چند روز آینده کشتی اقیانوس‌پیمای کاشان به ناوگان عملیاتی کشتی‌رانی جمهوری اسلامی ایران خواهد پیوست.

شاخص فلاکت در کشور نصف شد

● **ایرنا:** سعید لیلاز، اقتصاددان، گفت: شاخص فلاکت از جمع جبری نرخ تورم و نرخ بیکاری به دست می‌آید و درحالی‌که این شاخص در سال ۹۲ معادل ۴۶ درصد بود، در سال ۹۵ به حدود ۲۱ درصد کاهش یافته؛ یعنی اینکه در مدت یادشده به کمتر از نصف رسیده است.

وزیر نفت:

گاز گران نشده و نمی‌شود

● **فارس:** وزیر نفت میزان تولید نفت ایران در صورت تمدید توافق اوپک را اعلام کرد.بیژن نامدار زنگنه، وزیر نفت در پاسخ به این سؤال که وزیر انرژی روسیه برای تمدید توافق اوپک و غیراوپک به مدت شش ماه ابراز تمایل کرده و جناب‌عالی هم ادامه این روند را مثبت ارزیابی کرده‌اید اما هنوز برخی کشورها مثل عربستان و دیگر کشورهای حاشیه خلیج فارس دراین‌باره اظهارنظر مثبتی نکرده‌اند، بنابراین چقدر به تمدید تفاهم امیدوار هستید، اظهار کرد: این توافق بستگی به این دارد که مراعات شود اکنون برخی کشورها در کل مراعات نمی‌کنند، اوپک مراعاتش خوب بوده و غیراوپک هم همکاری خوبی داشته؛ گرچه به تمام تعهدش عمل نکرده، البته دنبال این هستند که عمل کنند؛ بنابراین اگر همه به تعهداتشان عمل کنند، به نفع همه خواهد بود که این کار ادامه یابد، اما مراعات شرط ادامه این روند است؛ بنابراین نمی‌شود یک عده به تعهدات خود عمل کنند و عده‌ای دیگر به تعهداتشان عمل نکنند. به طور کلی سواری مفتی در این دنیا به کسی نمی‌دهند.وی در پاسخ به این سؤال که اگر این تفاهم تمدید شود، تعهدات ایران چه خواهد بود، تأکید کرد: تعهد ما این بوده که تولیدمان را با آن پایه تولیدی که برای‌مان گذاشته‌اند که نزدیک چهار میلیون بشکه بوده، معادل بقیه کاهش دهیم با همان درصد که در آن صورت تولیدمان به سه‌میلیون‌و ۸۰۰ هزار می‌رسد، با گزارش منابع ثانویه که ما به آن عمل کرده‌ایم.وزیر نفت درباره میزان فعلی تولید نفت گفت: اکنون میزان تولید نفت از سه‌میلیون‌و ۸۰۰ هزار بشکه عبور کرده است.زنگنه در پاسخ به این سؤال که آیا قیمت گاز در سال جاری افزایش می‌یابد یا خیر و شنیده شده در برخی مناطق تعرفه‌های گاز افزایش یافته، آیا این مطلب صحت دارد یا خیر، تأکید کرد: ما به هیچ عنوان تعرفه گاز را به دلیل تغییر شرایط اقلیمی و آب‌وهوایی تغییر و افزایش نداده‌ایم؛ بنابراین به طور کلی تغییر یا افزایش قیمت گاز را دولت باید تصویب کند که ظاهرا در بودجه ۹۶ پیش‌بینی شده که در سال جاری تغییری در این زمینه نداشته باشیم؛ در نتیجه ما باید قانون را رعایت کنیم.

بازار

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۷۷۸۰۴.۷	۱۱۴.۸۳
شاخص قیمت	۲۷۰۱۶.۹	۳۹.۷۹
شاخص کل (هم‌وزن)	۱۶۵۶۲.۶	۱۷۰.۱۰
شاخص قیمت (هم‌وزن)	۱۳۰۳۲.۵	۱۳۳.۹۰
آزاد شناور	۸۵۷۵۰.۷	۲۶۲.۷۹
۵۰ شرکت بزرگ	۳۰۳۲.۹	- ۱.۴۰

ارز	قیمت (تومان)
دلار آمریکا	۳۷۶۲
یورو	۴۰۶۰
پوند	۴۶۸۳
درهم	۱۰۴۱

طلا و سکه	قیمت
طرح قدیم	۱،۱۸۱،۰۰۰
طرح جدید	۱،۲۰۲،۰۰۰
نیم	۶۸۳،۵۰۰
ربع	۳۷۹،۰۰۰
گرمی	۲۴۵،۰۰۰
گرم ۱۸ عیار	۱۱۶،۶۳۳
اونس (دلار)	۱۲۵۴.۸